

Doğan Babacan – Bir Kitap Okudu, Hayatı Değişti

Tarih 10 Nisan 1974. İskoçya'nın Glasgow şehrindeki Celtic Park Stadı'nda, Celtic ile Atletico Madrid takımları arasında Avrupa Şampiyon Kulüpler Kupası yarı finalinin ilk maçı oynanıyor. 0-0 devam eden maçın 55. dakikasında Atletico'nun Arjantinli forveti Ayala, Celtic sağ bekini ayağına arkadan sert şekilde müdahale ediyor. Hakem Doğan Babacan önce ikinci sarı kartı, ardından kırmızı kartını çıkarıyor. Ayala hiç itiraz etmeden saha dışına çıkıyor. Bu olayın ardından kullanılan faul atışıyla birlikte Celticli oyuncu Jimmy Johnstone, sağ kanattan hücum ederken Atletico'nun yine Arjantinli sol beki Ruben Diaz sert bir çelmeyle onu durduruyor. Hemen olay mahalline koşan Doğan Babacan yine sarı kartını, ardından kırmızı kartını çıkarıyor. Böylece iki dakika içinde iki Atletico Madrid oyuncusu birden atılıyor. Oyun bir müddet sakin seyrediyor. Derken 83. dakikada, ikinci yarıda oyuna girmiş olan Garate, yine sağ kanattan bindiren Johnstone'un önündeki topu sert bir vuruşla uzaklaştırıyor. Bu vuruşta kartlık bir durum yok ama Garate ayağını yere indirirken Johnstone'un ayağına çaktırmadan tekme basıyor. Sonra da kendi ayağına tekme gelmiş gibi yerde kıvranıyor. Doğan Babacan, bir elini cebine atmış, yavaş yavaş yerde kıvranan oyuncunun yanına geliyor. Kendinden emin bir tavırla, birkaç kez Garate'nin ayağa kalkmasını işaret ediyor. Diğer eli hâlâ cebinde. İspanyol futbolcu ayağa kalkınca da kırmızı kartını çıkarıp onu oyundan ihraç ediyor.

Bu olaylı maçtan yaklaşık iki ay sonra, 14 Haziran 1974'te, Berlin Olimpiyat Stadı'ndayız. Dünya Kupası'na ev sahipliği yapan Batı Almanya, 80 bini aşkın seyirci önünde ilk maçını Şili'yle oynuyor. Türk milli takımı Dünya Kupası'nda yok ama bizim hakemimiz Doğan Babacan ülkemizi futbolun bu en büyük organizasyonunda temsil ediyor. Henüz sadece TRT'nin, tek kanaldan ve siyah-beyaz yayın yaptığı günler. Dolayısıyla bütün ülke televizyon başına toplanmış, iki takımın mücadelesiyle birlikte Babacan'ın performansını merakla izliyor. Maçın 68. dakikası oynanırken Şilili oyuncu Carlos Caszely, ayağındaki topa müdahale ederek alan Vogts'a arkadan sert bir darbe indiriyor. Maçın başlarında bir sarı kart

gören oyuncuya Doğan Babacan önce sarı, sonra kırmızı kart gösteriyor. Sarı ve kırmızı kart uygulaması 1970 Dünya Kupası'nda başlamasına rağmen o turnuvada hiçbir futbolcu kırmızı kart görmemiş. Böylece Caszely, Dünya Kupasında kırmızı kart gören ilk futbolcu, Doğan Babacan da bu kartı gösteren ilk hakem olarak tarihe geçiyorlar.

Doğan Babacan Beşiktaş genç takımında oynadığı yıllarda.

1955'ten beri hakemlik yapan Doğan Babacan'ı futbol meraklıları zaten tanımaktaydı, ama yaklaşık iki ay arayla yönettiği bu iki maçla birlikte, sadece ülkemizde değil, Avrupa'da da bir anda popüler bir isim olmuştu. Aradan neredeyse 50 yıl geçtiği halde, bugün bile o Dünya Kupası maçında gösterdiği kırmızı kartla hatırlanıyor ünlü hakemimiz. Gelgelelim, henüz 16 yaşında Beşiktaş'ta başlayıp 25 yaşında sona eren bir futbolculuk hayatı da var. Üstelik bu kısacık sürede, üç ayrı şehirde, yedi takımın formasını giyme başarısını da göstermiş. İşte hakemlik hayatı dışında bu futbolculuk günlerini de merak ettiğimiz Babacan, ricamızı kırmayıp buluşmamıza fotoğraf albümleriyle geliyor.

Albümün biri futbolculuk ve hakemlik dönemine ait fotoğraflarla dolu. Diğerindeyse kendisiyle ilgili gazete kupürleri var. Bunların bir bölümü de yurtdışında yönettiği maçlarla ilgili yabancı basında çıkmış yazılar. Hakemlik yaptığı yıllarda, futbolcuların gözünün yaşına bakmadan kartlarını çıkaran Doğan Babacan, soyadı gibi babacan bir tavırla sorduğumuz her soruyu cevaplıyor. Bir yandan fotoğraflardaki isimleri açıklıyor, bir yandan hayat hikâyesini, başından geçen ilginç olayları anlatıyor.

“29 Ekim 1930'da, İstanbul'da dünyaya gelmişim. Babam subaydı Urfa'nın bir kazasında. Çocukluğum Beşiktaş'ta, Abbasağa'da geçti. Orada boş bir arazi vardı. İkişer taş koyup kale yaparak çift kale maç yapardık. O yıllarda Arap Zeki diye bir adam vardı. Beşiktaş kulübüne, 'Dışarıda adam arayacağınıza, burada birisi var, onu görün,' demiş.” Böylece Doğan Babacan, 1946'da Beşiktaş genç takımına girmiş. Siyah-beyazlı takımın ellili yıllardaki ünlü haflarından Eşref Özmenç de takım arkadaşıymış. “Burada bir restoranda çalışan bir Macar vardı. Genç takımda bize antrenörlük yapıyordu. Eşref de benimle birlikte A takıma çıkmıştı. O galiba Kadirga'da oynuyordu daha önce.” Hangi mevkide oynadığını sorduğumuzda, o günleri adeta gözünde canlandırarak cevap veriyor:

“Ben hep sağı haf oynuyordum. İleriye dönük daha iyi oynardım. Yani ataklara iştirak ediyordum. Rakip takımın kalecisi veya defansı topu ileriye attığı zaman geriye gelip savunmaya yardım ediyordum. Fizik durumum çok iyiydi.” Son sözlerinin ardından bir fotoğraf gösterip anlatıyor: “Kınalıada’da bir maç yapmıştık. Devre arasında 800 metre yarışı vardı. Bizim çocuklar sen koşarsın dediler, koşturdular beni. O yarışta İstanbul şampiyonunu geçtim.”

Beşiktaş genç takımı Macar hocasıyla birlikte Şeref Stadı’nda. Doğan Babacan sağdan dördüncü sırada.

Doğan Babacan 1947-48 sezonunda, Beşiktaş’ın Arap Sadri olarak tanınan meşhur yöneticisi Sadri Usuoğlu’nun desteklemesiyle, A takımında oynamaya başlamış. İlk maçında kulüp tarihinin iki önemli ismi Arap Sadri ile Baba Hakkı arasında bir çekişmeye sebep olmasını şöyle anlatıyor: “Beni birinci takıma Arap Sadri hazırladı. O zamanlar önce genç takım, sonra B takımı, en son birinci takım oynardı. Genç takımı çağırdıklarında ben de kalktım. Bana, ‘sen otur,’ dediler. ‘Herhalde beni B takımda oynatacaklar,’ dedim. B takımı çıkarken yine, ‘sen otur,’ dediler. Birinci takım sahaya çıkarken, Arap Sadri bana, ‘Hadi sen de,’ dedi. Ben dönüp arkama baktım, kime söylüyor diye. ‘Sana söylüyorum,’ dedi. Çok enteresan. Odada 11 kişi varız. Hakkı Kaptan bana baktı, ‘Sen niye soyunuyorsun?’ dedi. ‘Sadri abi soyun dedi bana,’ diye cevap verdim. Onun yanına gitti, bağıra bağıra, ‘Çoluk çocukla mı sahaya çıkacağız?’ diye konuştu. Sonra yanıma geldi, ‘Sen giyin,’ dedi. Ben giyinip çıktım. Bu sefer Arap Sadri, ‘Niye çıktın?’ diye sordu. ‘Kaptan beni kovdu,’ dedim. ‘Sen gir içeri,’ dedi. Rahmetli Hakkı Kaptan tekrar kovdu beni. En sonunda Arap Sadri, ‘Gel sen burada soyun,’ dedi. Uzun bir soyunma odası vardı Şeref Stadı’nda. O soyunma odasına giren merdivenlerin tam karşısında bir masa vardı. Remzi abi (Tosyalı) filan orada oturuyordu. Bana, ‘Sen burada

soyun,’ dediler. Ben de soyunup sahaya çıktım. Antrenörümüz Refik Osman Top’tu. O zaman antrenörler eşofman giyip sahaya inmez, tribünde otururdu. Bir taç oldu. Atmak için topu aldım. Refik Osman, ‘Şükrü’ye, Şükrü’ye,’ dedi. Şükrü’nün karşısında Vefa’da Cabbar oynuyordu. Biz iyi oynuyoruz ama gol atamıyoruz. Benim görünüşümden kimse iyi taç atacağını beklemiyor. Bir attım Cabbar’ın arkasına, Şükrü fırladı gitti. Vefa’da kaleci Abdülkadir vardı. Şükrü plaseyi vurup golü attı. Ben dönüyorum, baktım Hakkı Kaptan benim taç attığım yerde duruyor hâlâ. O ‘Topu bana at,’ demişti ama Refik Osman ‘Şükrü’ye,’ deyince ben oraya atmıştım. ‘Ulan sana topu bana versene demedim mi?’ diye çıkıştı. ‘Gol oldu kaptan,’ dedim. ‘Golün de ağzına sıçayım, senin de,’ dedi. Sonra Refik Osman Top seslendi, ‘Bağırma çocuğa, biz söyledik öyle,’ dedi.”

Beşiktaş takımı Şeref Stadı’nda bir maçtan evvel poz vermiş. Ayakta, sol baştakioyuncu Süleyman Seba. Soldan dördüncü Faruk Sağnak, kaleci Ethem Karpat. DoğanBabacan alt sırada, sağ başta.

Doğan Hoca, “Hakkı kaptan bir laf söyleyince onu dinlememek olmazdı,” diyerek onun otoriter kişiliği hakkındaki ününü doğruluyor. Lakin kendisinin birinci takıma yükseldiği tarihte, siyah-beyazlı takımdaki son sezonunu yaşayan Hakkı Yeten’in, bu muazzam otoritesinin sarsılmasına da tanıklık etmiş: “İnönü Stadı’nın açılışı için İsveç takımı AİK gelmişti. Ben yedek olarak kadrodaydım. Arap Sadri filan, Hakkı kaptanla münakaşa ettiler, ‘Sen artık bu yaştan sonra oynama,’ dediler. Devre oldu, Hakkı kaptan bizle beraber yavaş yavaş geliyordu. Bazı futbolcular önden gidiyordu. ‘Burada gençler var, onları oynatmamak için adam kendisi kalktı oynuyor, bir şey de oynamıyor, ayağına gelen topları kaptırıyor,’ diye

konusuyorlardı. Sonra birisi geriye döndü, baktı ki Hakkı geliyor, ‘Kaptan’ filan dediler. ‘S.... eşşoğlu eşşekler, beni görmediniz aleyhimde konuşuyorsunuz, gidin oyununuza bakın,’ dedi.”

Arap Sadri’nin desteğiyle bir sene içinde birinci takıma yükselen Doğan Babacan’ın Beşiktaş macerası fazla uzun sürmemiş. Gelgelelim bu maceranın sona erışı de Arap Sadri marifetiyle gerçekleşmiş: “Birinci takımda oynarken, mahalle arkadaşlarım bana, ‘Para iste, sana para verirler,’ dediler. Halbuki idareciler benim mektep elbiselerimi filan alıyorlardı. Ayda da 100 lira cep harçlığı veriyorlardı. O zamanlar için iyi paraydı. Arkadaşlarım öyle deyince, Arap Sadri’ye, ‘Bana 500 lira para lazım,’ dedim. ‘Yarın gel,’ dedi bana. Ertesi gün Akaretler’deki kulüp binasına gittim. Rahmetli Arap Sadri, ‘Değiştirmedin mi fikrini?’ dedi. ‘Ne gibi?’ dedim. ‘Para istiyor musun hâlâ?’ diye sordu. ‘İstiyorum,’ deyince ‘Al o zaman,’ diye bana bir zarf verdi. Ben de sevinerek çıktım, Akaretler’den aşağı indim. Köşede berber Reşit vardı meşhur, bütün Beşiktaşlılar tıraş olmaya oraya giderdik. Orada açtım zarfı, baktım ki bonservis. Yiğitliğe sürdürmedim, eve gittim.”

Doğan Babacan Beşiktaş’tan ayrılınca Beyoğluspor’da oynamış. Lakin bu takımdaki serüveni ceza aldığı için kısa sürmüştü: “Beyoğluspor’da Sarıyer’le birinci lige çıkma maçı oynuyorduk galiba. Hakem eski Fenerli kaleci Hüsamettin Böke’ydi. Her topu alışımızda, rakipler topu

bırakıp bana giriyorlardı. Takımda Türk olarak sadece sol haf Mustafa, sağ haf ben, bir de sağ açık Kadir vardı. Geri kalan oyuncular Rumdu. Vurun bu gâvurlara filan diyorlardı. Ben hakeme gittim, ‘Hüsamettin abi, sen adama benden daha yakınsın, bana küfür ediyor adam, sen arkanı dönüp gidiyorsun,’ dedim. ‘Sen oyununa bak, karışma,’ diye karşılık verdi. ‘Senin yaptığın hakemliğe ...,’ diye söylenince attı beni. Altı ay ceza aldım. 10 kişi kalınca 1-0 mağlup olduk. Oyunculuşumda çok sinirliydim ben, karşımdaki vurursa ben de ona vururdum.”

Beyoğlu Lisesi öğrencisi Doğan Babacan (ayakta, soldan üçüncü), okul takımıyla Vefa Stadı’nda.

Bu sırada henüz lise eğitimini de bitirmemiş olan genç futbolcu, Ankara’ya gitmeye niyetlenirken kendini İzmir’de bulmuş: “Önce Beyoğlu Erkek Lisesi’nde okuyordum. Sonra Taksim Lisesi’ne geçtim. Okullar o zamanlar futbol takımlarında oynayanları tercih ediyordu. Ben de müracaat edince hemen beni aldılar.

Beşiktaş’tan ayrıldığımda, Taksim Lisesi’nde son sınıfta okuyordum. Okulu bırakıp Ankara’da Hava Kuvvetleri’nin takımı Havagücü’ne gidecektim. O sırada Havagücü dört-beş oyuncu için uçak göndermişti, birisi de bendim. Fakat Futbol Federasyonu İstanbul temsilcisi Remzi Tosyalı haber almış. ‘İnsan 11. sınıftan mektebi bırakmaz. Al şu mektubu, al bu da biletin,’ dedi. Bir de 100 lira cep harçlığı verdi. ‘Atla vapura, İzmir’e git, gerisine karışma,’ dedi. İzmir’de, eskiden Beşiktaş’ta oynamış Leyla İbrahim (Tusder) vardı, Karşıyaka’da antrenörlük yapıyordu. Böylece İzmir’e gittim ve iki sene Karşıyaka’da oynadım.”

Karşıyaka'nın 1949-50 kadrosu Alsancak Stadı'nda. Üst sırada, soldan beşinci kaptan Lemi Yerli, sağ başta Doğan Babacan görülüyor.

Böylece genç futbolcu 1948-50 yıllarını Karşıyaka'da oynayarak geçirmiş. “Çok iyi bir takımımız vardı ama o zaman şampiyon olamadık. Sait'in (Altınordu) son seneleriydi o zamanlar. Üzerine giden oyuncu topu alıyordu ama belli bir mesafeyi korursa kaleye kadar götürüyordu topu. Karşıyaka'da 150 lira maaş veriyorlardı. O zaman 100 lira bile iyi paraydı. Beşiktaş'ta da aynı parayı veriyorlardı, hıyar gibi itiraz ettim.” Babacan'ın son sözlerinden Beşiktaş'tan ayrılmaktan dolayı hâlâ pişmanlık duyduğu anlaşılıyor. Bununla birlikte, onu dünyaca tanınan bir hakem olmaya götüren sürecin başlangıcı Karşıyaka'da oynadığı sezona kadar gidiyor. Orada bulup okuduğu bir kitap bütün hayatını değiştirmiş diyebiliriz.

“Karşıyaka sahasının yanında bir ahşap ev vardı, orada tek başıma kalıyordum. Beynelmilel oyun kaidelerini anlatan bir kitap bulmuştum. Onu okuyordum. Gittiğim sene takım çok penaltı kaçırmış. Hiç unutmuyorum, Sencer Dikeçoğlu bir maçta önce, ‘Penaltı olursa sen at,’ dedi. ‘Ben tek başına penaltı atmam. Ya sen, ya bir başkası bir metre kadar vursun topa, ben arkadan koşar kaleye atarım,’ dedim. Olmamış bir iş ama penaltıda var bu kural. Galiba Altay'dı rakip, maç 0-0 berabere gidiyordu. 84.dakikada lehimize penaltı oldu. Ben Sencer'le baktım, o tamam dedi. Topu bir metre kadar ileriye vurdu. Ben vurdum, golü attım. Hakem ne golü veriyor, ne inkar ediyor. Rakip oyuncular itiraz ediyor, baştan tekrarlansın diyorlar. Ben, ‘Bilmeyen okusun, çift vuruşla penaltı atılır,’ dedim. Hakem düdüğü çaldı, golü verdi.”

Karşıyakalı futbolcular çeşitli maçlar yapmak için gittikleri Suriye’de.

1949-50 sezonu bitiminde İstanbul’a dönen genç futbolcu 1950-51 sezonunda Kasımpaşa’da forma giymiş. “Niyazi vardı, o çok ısrar etti gelmem için. Yöneticiler kendi adamları oynasın diye takımı hep bozuyorlardı. Meşhur Kambur İsmail, Niyazi, kaleci Keçi Mehmet oynuyordu o zaman takımda.” Ertesi sezon İstanbul Ligi’nin bir başka iddiasız takımı Emniyet’te futbol oynamış. 1952 yazından itibaren iki yıl sürecek Ankara günleri başlamış: “Okulda bir dersten – felsefeden – takıntım vardı. Onun sınavına girdim, geçtim. Yedek subay brövesini aldım. Ankara’ya gittim ve Yedek Subay takımında, Ankara Ligi’nde oynadım. Orada iyi oynayınca Hacettepeli idareciler aldı beni. Hacettepe’de bir sene oynadım. O zaman çok iyi futbolcular vardı orada. İzmir’e gittik, Altay ve Karşıyaka’yla oynadık. Sonra ben İstanbul’a döndüm.”

Kasımpaşa’nın 1950-51 sezonundaki bir kadrosu. Ayaktakiler: ? , Niyazi Öztunç, Doğan Babacan, ? , Cabbar Kilimci, İsmail Öksüzler (Kambur İsmail). Oturanlar: Zafer, Ali Ayyürek, kaleci Abdullah, ? , Niyazi Tamakan.

O sırada Yapı Kredi Bankası'nda çalışmaya başlamış Doğan Babacan ve bu olay kendisini hakemliğe götüren yolda yeni bir adım olmuş. “Yapı Kredi’de hakem Nuri Bosut, idari işler müdürüydü. Beşiktaş’ın Kasımpaşa’yla oynadığı bir maç vardı. Beşiktaş zorladı zorladı, gol atamadı. Bir kornerde kaleci çıktı, topa vuramadı. Kalede bir kişi var. Onun önünde de Beşiktaşlı bir oyuncu var. Vurdular, kalecinin yerine bekleyen oyuncu vuramadı topa, önündeki Beşiktaşlı oyuncu kafayı vurup golü attı. Bizim serviste Beşiktaşlı olarak bir ben vardım, bir de rahmetli Necati diye bir arkadaşım vardı. Serviste münakaşa ediyorlardı. ‘Ne münakaşa ediyorsunuz, ofsayttan bir gol attık,’ dedim. Geride iki oyuncu olması lazımdı. O sırada Nuri abi içeri girdi, ‘Ne münakaşa ediyorsunuz,sesiniz aşağı kadar geliyor,’ dedi. Beni gösterip, ‘Bu Beşiktaşlı ama gol nizami değil diyor,’ diye açıklama yaptılar. Nuri Bosut, ‘Sen bu işi biliyorsun galiba, şuraya otur bakalım,’ dedi. Beni 45 dakika soru yağmuruna tuttu. Sonunda, ‘Sen bir dilekçe yaz, hakem olmak istiyorum, şimdiye kadar kurs açılmadığı için olamadım yaz,’ diye beni yönlendirdi. Nuri Bosut o zaman Merkez Hakem Kurulu aşkanıydı. ‘Bu çocuğu alın, imtihan yapın,’ demiş. Hiç unutmuyorum, Merkez Hakem Kurulu kuralları bildiğim için 30 Mayıs’ta sadece benim için sınav yaptı. O zaman kurul beş kişiydi. Nuri Bosut dışarı çıktı, diğer dördü 15’er dakika soru sordu. Bir saat sonra, ‘Sana sahada iyi şanslar,’ dediler. Böylece 1955 senesinde hakem oldum. İlk maçım, Bakırköy sahasında bir amatör küme maçıydı.”

Altmışlı yıllarda bir Fenerbahçe-İstanbulspor maçında,takım kaptanları Şeref Has ve İhsan Baydar’la.

Doğan Babacan'ın bu ilginç hakem olma öyküsünü, o tarihte Merkez Hakem Kurulu'nun üyelerinden biri olan Tarık Özerengin yıllar sonra Hayat Spor dergisinde şöyle kaleme almış: "1936'da bitirdiğim hakem kursundaki öğretmenim Nuri Bosut, o sıralar bir bankanın müdürüydü. Bir gün bana, 'Bizim bankada hakemliğe meraklı bir genç var. Elinden kitap düşmüyor. Hakemlikle ilgili sorduğum tüm soruları cevaplıyor. Şunu bir deneyelim,' dedi. ... Doğan Babacan'la böyle tanıştım. O zaman 25 yaşındaydı. Olgun, enerjik görünüşü ve kendi kendine öğrendiği hakemlik bilgisiyle beni hemen etkiledi. Merkez Hakem Kurulu'na öneride bulundum. Kurs görmeden sınava girmesi kararlaştırıldı. Ve Doğan Babacan 31 Mayıs 1955 tarihinde yaptığımız sınavı kazanarak kurs görmeden sahaya çıkan ilk hakem oldu. 1955 Eylül'ünde lig maçları başladığı İstanbul amatör kümesinin alt kademe maçlarında görevlendirdiğimiz Babacan'ı dikkatle izledim. Otoritesi kusursuzdu, kuralları çok iyi uyguluyordu. Bu denemelerden sonra 9 Eylül 1956'da bölge hakemi lisansı aldı."

Yurt dışında defalarca maç yöneten Doğan Babacan, yurt içinde zaman zaman alt kategorilerdeki maçlarda da hakemlik yapıyordu. Fotoğraf Beylerbeyi sahasında minik takımlar arasında yapılan bir maçtan önce çekilmiş.

Amatör küme maçlarında göz dolduran Babacan, ertesi sezon İstanbul Profesyonel İkinci Ligi maçlarını yönetmeye başlamış. Ligin üçüncü haftasında yönettiği Feriköy-Davutpaşa maçının ardından 18 Eylül 1957 tarihli Milliyet'te kendisi için şunlar yazılmış: "Her haliyle tam bir İtalyan hakemini andıran Doğan Babacan başlangıçta çok heyecanlıydı. İlk defa deniyordu. Herkes gibi o da imtihandan korkmuş olacaktı. Fakat ilerleyen dakikalar genç hakem akkında fevkalade intiba bıraktı." O tarihlerdeki gazeteleri incelediğimizde, bu sınavdan da başarıyla çıktığı için bir hafta sonra İstanbul Birinci Ligi maçlarında görevlendirildiğini görüyoruz. Önce Cumartesi günü oynanan Fenerbahçe-Vefa, ardından Pazar günü oynanan Galatasaray-Adalet maçlarında kendisine yan hakem olarak görev verilmiş. 1959 Şubat'ında başlayan Milli Lig'de orta hakem olarak ilk kez 18 Mart 1959'da oynanan Karagümrük-Adalet maçında görev yapmış. 1959 Temmuz'unda bölge hakemliğinden milli hakemliğe terfi etmiş. O tarihten sonra hemen her hafta lig maçlarında görev yapmış.

Bir sezon başlangıcında, dönemin Futbol Federasyonu başkanı Hasan Polat, hakemlere konuşma yapıyor.

Sarı ve kırmızı kart uygulaması yokken hakemlerin sertliğe karşı nasıl tedbir aldığını Babacan şöyle anlatıyor: "Kart uygulaması yokken ihtar veriyorduk. 'Bir daha yaparsan seni atarım,' diyorduk ama dinleyen yoktu ki. Bir daha yaptığımda, 'Çık dışarı,' diyorduk. Çok itiraz eden oluyordu tabii." Galatasaray'ın bir maçında hem Candemir Berkman, hem Ergun Ercins'i oyundan atmasını hatırlattığımızda, genç yaşında bile tecrübeli oyuncular karşısında otoritesini kaybetmediğini şu sözlerle ifade ediyor: "Candemir sağ bek oynuyordu. Bir iki ikaz ettim. Adamın ayağındaki topu alacağına ayağına tekme attı. 'Çık dışarı' dedim. Hiç itiraz etmeden çıktı. O zaman Ergun geldi yanıma. 'Senin işin değil bu, git yerine,' dedim.

Gitmiyorum yahu,' deyince, 'Sen de çık dışarı,' dedim. Sonra kaleden Turgay, orta sahadan Metin koşup yanıma geldiler. 'Abi ne oldu?' diye sordular. Durumu anlattım. Metin, Ergun'a, 'Çık ulan dışarı,' dedi. Turgay da, 'Tamam, başkasını atma, ben onları göndereceğim,' dedi." Kendisini en çok terleten oyuncuları sordüğümüzda, "Bazı oyuncular her zaman çok problem çıkarırdı," diye cevap veriyor. "O oyuncuyu sahanın içinde tutarsan, o problem oyunun sonuna kadar devam eder. O zamanlar Galatasaray'da Candemir, Fenerbahçe'de rahmetli Basri her zaman itiraz ederlerdi."

Bir Beşiktaş-Fenerbahçe maçı. Doğan Babacan kim bilir hangi futbolcuyu uyarıyor. Arkasında Beşiktaşlı Tezcan Ozan ve Fenerbahçeli Nevruz Şerif görülüyor.

Saha içinde kendisine yaşatılan zorlukların sadece oyuncularından kaynaklanmadığını, idarecilerin de rolü olduğunu söyleyip şu anısını anlatıyor: “İnönü Stadı’nda Fenerbahçe’yle Vefa oynuyor. Vefa küme düşmemek için, Fener şampiyonluk için mücadele ediyor. Maç berabere. Fener’in puan kaybına tahammülü yok. Dakika 86. Şeref tribünü önünde Vefa kalecisinin elinden çıkardığı topa o taraftaki Vefalı oyuncu Nedim’le Basri beraber çıktılar. Nedim zıplarken ayağı kaydı, çıkamadı. Basri topu göğsüne alıp indirdi, hücumu devam ettirdi. Baktım Nedim kalkacak yerden, dışardan sözle müdahale ettiler. Nedim gene yattı. O yatınca ben oyunu devam ettirdim, kesmedim. Çok enteresan, oyunun bitmesine dört dakika kaldığı halde, o top ne iki tarafın birinden avuta çıktı, ne taca çıktı. Hep ortada oynandı. Fenerbahçe her an golü attı, atacak. Olmadı bir şey, maç berabere bitti. Cankurtaran geldi, Nedim’i sedyeye koyup bindirdiler. Ertesi günü gazeteleri aldım. Hürriyet gazetesinde bir resim, arkam dönük, bacaklarımı açmışım çıış ediyorum. Yani maçın içine etmişim anlamında. Rahmetli Samim Var – ki Fenerbahçelidir – aklına ne geldiyse yazmış. Aradan birkaç sene geçti. Eve gitmeden alışveriş yapmak için bir dükkâna girdim. Birisi Doğan abi diye seslendi. Döndüm baktım, el sallıyor bana Vefalı Nedim. Koşup yanıma geldi, elimi öptü. O maçı hatırlattı. ‘Senden özür dilerim abi, bana kenardan ‘kalkma yat’ diye bağırıyorlar, onun için kalkmadım,’ dedi.”

1959’da milli hakem olan Babacan, 1969’da FIFA kokartı takmış. “Şimdi bir sene hakemlik yapana takıyorlar,” deyip kendi dönemindeki şartları anlatıyor. “Çarşamba günleri İnönü Stadı’nda idman yapardık. Birinci ligde maç başına 600 lira para, ayrıca 50’şer lira üç günlük yevmiye veriyorlardı. Fakat o para hiçbir zaman bize yetmezdi. Hep cepten harcardık.” FIFA kokartı taktıktan sonra sık sık milli maçlar ve Avrupa kupalarında görev yapmış. 1972 Münih Olimpiyat Oyunlarında maç yönetmiş. Celtic – Atletico Madrid maçında üç oyuncuyu nasıl attığını sorduğumuzda, aslında dördüncüsünü de atmaya niyetlendiğini öğreniyoruz. “Dördüncü adamı atacağım – çok yaşasın – yardımcı hakemim Hilmi Ok’a doğru gidiyordum,

eliyle gelme diye işaret etti. Atletico'nun kalecisinden huylandım, bir şey yaptı. 'Kaleci ne yaptı? Görmedin mi?' diye sordum. 'Görmedim, herkes iyi oynuyor,' dedi. Aslında kaleci topu elinden çıkardıktan sonra, karşısındaki oyuncuya vurmuş."

20 Ekim 1971'de Dinamo Bükreş ile Feyenoord arasında oynanan Avrupa Şampiyon Kulüpler Kupası ikinci tur rövanş maçı öncesi.

Son olarak, 13 Haziran 1978'de oynanan ve Trabzonspor'un Fenerbahçe'yi 1-0 yendiği Cumhurbaşkanlığı Kupası maçını yönetmiş Doğan Babacan. Hakemlik sonrası yıllarını şöyle özetliyor: "Hakemliği bıraktıktan sonra 1990'da federasyona girdim. Futbol Federasyonu'nda benden yaşlı adam çalışmadı şimdiye kadar. Beni bırakmadılar. Merkez Hakem Kurulu'nda görev yaptım. 2016 Ocak ayında bir akşam Riva'dan dönerken dışarıda düştüm. Servis açığa yanaşmış, kaldırırma basıyorum diye boşa bastım. Kalça kemiğim kırıldı. Aynı senenin Ağustos ayına kadar, yani 26 sene federasyonda çalıştım."

Doğan Babacan'ın albümünden

Beşiktaş ve Vefa genç takımları bir arada. Alt sırada sağdan ikinci futbolcu Doğan Babacan. Onun (bize göre) solunda, Vefa'da uzun yıllar futbol oynayan Rahmi Denizöz var. Üst sırada, soldan üçüncü futbolcu daha sonra Fenerbahçe'de oynayan Melih Ilgaz.

İzmir döneminden bir hatıra. Yüksek Ticaret Okulu ve İzmir'i ziyaret eden İngiliz filosu takımları bir arada. Ayakta sağ başta, sonraki yılların İzmirsporlu futbolcusu ve teknik direktör Doğan Emültay ve yanında Doğan Babacan. Sol başta, geleceğin ünlü siyasetçilerinden İsmet Sezgin görülüyor.

1950-51 sezonunda Kasımpaşa'da oynayan Doğan Babacan, Galatasaray maçında Hikmet Öziş ile mücadelede. Gündüz Kılıç onları biraz geride izliyor.

1951-52 sezonunda Emniyet takımına geçen Doğan Babacan, alttan ikinci sırada, sol başta.

Ankara yedek subay takımı.

Hacettepe takımı 1953-54'te İzmir'de. (Soldan sağa) Ayaktakiler:Doğan Babacan, Arap İlhan, Tayyar Cavcav, Alaaddin Yolaç, ? , İlhan Bartu, Ruhi Erman, Kazım Türesin. Oturanlar: Sami Onur, Korkut Akan, Cahit Sümer.

Beşiktaş kulübünün bir yemeğinde, Futbol Federasyonu başkanı Hasan Polat'la.

FIFA başkanı Havelange ve Necdet Çobanlı'yla.

1974 Dünya Kupasında yan hakem olarak görev yaptığı Brezilya-Doğu Almanya maçı.

1974 Dünya Kupası sırasında katıldığı bir televizyon programında.

Sezon öncesi bir hakem kursu.

29 Kasım 1970'te oynanan ve 1-1 sonuçlanan Fenerbahçe-Galatasaray lig maçı.Sol baştaki futbolcu, sadece altı lig maçı oynadığı halde futbol tarihimizde derin izler bırakan Mircea Sasu.

1974 Dünya Kupası, Batı Almanya-Şili maçı.

Dünya Kupası tarihinin ilk kırmızı kartı, Hayat Spor'un kapağında ölümsüzleşmiş.

30 Nisan 1977'de Belgrad'da oynanan Yugoslavya-Batı Almanya özel karşılaşması.

15 Mart 1978'de Barcelona ile Aston Villa arasında oynanan, UEFA Kupası üçüncü tur maçı. Babacan'ın yardımcıları Erkan Göksel (solda) ve Cumhur Demir.

3 Mayıs 1972’de, İstanbul’da oynanan Fenerbahçe-Santos maçını yöneten
Doğan Babacan, Pele ve Nedim Doğan’la.